

det nye Rettergangssystem, saaledes har Kommissionen med Hensyn til Afgifterne for de til Ekstervæsenet hørende Forretninger fulgt det samme System. Man har imidlertid istedetfor at henvise til Ekstergebyrloven af 30te Novbr. 1874 og til denne Henviisning at knytte de enkelte nye Bestemmelser troet af Hensigtsmæssighedshensyn i Udkastet at burde optage samtlige de Bestemmelser, som skulle være gjældende. §§ 40—43 stemme ganske med §§ 1—4 i Ekstergebyrloven, hvorimod der i § 44 er optaget nogle nye Bestemmelser. Da Forauktioneringen af et Boes Giendele efter Udkastet til Lov om den borgerlige Retsspleie §§ 617 og 633 er henlagt til Eksterretten, er det nemlig anset nødvendigt at træffe særlig Bestemmelse for Afgiftserlægelse for Lovangsauktions Afholdelse af Eksterretten. Afgiften er sat lige med den i Udkastets § 31 for Lovangsauktion i Almindelighed fastsatte, altsaa til Halvdelen af den almindelige Retssafgift. I § 44 b. er derhos for Afgiftelse af Decission i de der omhandlede Dødsboer istedetfor den i Ekstergebyrlovens § 6 a. fastsatte Betaling af $\frac{1}{6}$ af Gjenstandens Værdi sat Forhandlingsafgift efter Udkastets § 9.

Reglen i Udkastets § 45 stemmer med Ekstergebyrlovens § 9.

Femte Kapitel.

Om Afgifterne for Thinglæsninger og de til Bestyrelsen af Skjøde- og Pantebøger hørende Forretninger.

Uagtet hverken den nye Rettergangsmaade eller den nye Retssorganisation medfører Forandring i de for Skjøde- og Panteprotokollernes Førelse gjældende Regler, og nye Bestemmelser for Betalingen for Thinglæsninger og de til Bestyrelsen af Skjøde og Pantevæsenet hørende Forretninger, saaledes ikke fremkomme med samme Nødvendighed som for de andre Retssportlers Vedkommende, er det dog som allerede ovenfor bemærket fundet rettest, at ogsaa denne Del af Sportellovgivningen undergives en Forandring.

Bestemmelserne om Betaling af de til Thinglæsningsvæsenet hørende Forretninger, der findes i Sportelreglementet af 22de Marts 1814 3die Afdeling, have altid givet Anledning til Tvivl, og de heraf fremkommende Vanskeligheder ere selvsjælgelig tiltagne med Retsslivets og Omsætningsforholdenes stigende Udvikling, saaledes at Forstaelsen af Beregningen i mange Tilælde for dem, der ikke stadig ere beskæftigede hermed, vistnok maa siges at være overordentlig vanskelig, hvad der mindre foraarstages ved de forskellige Tillæg til den egentlige Sporteltarif, som ere indførte til direkte Indtægt for Statskassen, end ved selve Reglementets Opregning af de forskellige Thinglæsningstilfælde, hvorved den meget vanskelige Op-

gave er søgt løst at tarifere de enkelte Thinglæsningstilfælde efter en retfærdig Afveining af deres indbyrdes Vigtighed.

Sportlernes Hovedbestemmelse at afgive det væsentligste Bidrag til Rettsbetjentes Lønning er efterhaanden siden Loven af 19de Februar 1861 traadt mere og mere tilbage, saa at en stadig større Del af dem indflyde i Statskassen, og ligesom de herved fremtræde i deres virkelige Karakter af Afgifter, som opkræves i Anledning af, at Statsmaaten tages i Beslag for private Interessers Skyld, men sammenblandede med egentlige Omsætningsafgifter, saaledes medfører denne deres forandrede direkte Bestemmelse, hvor Rettsbetjenten nærmest bliver en Oppebørselsbeijent, en omstændelig Regnskabsførelse med dertil hørende Revision, der netop paa Grund af Afgiftsbestemmelsernes Bessaffenhed er forholdsvis vanskelig.

Der er derfor formentlig Trang til at benytte den Leilighed til Forandring i Reglerne, som frembyder sig ved Rettsforfatningens og de øvrige Sportelbestemmelseres Omdannelse, navnlig naar det herved vil kunne lykkes at bringe en saadan Opkrævning af Afgifterne tilveie, som frembyder den ved indirekte Afgifters Oppebørsel saa store Fordel, at Betalingen erlægges til en anden Autoritet end den, der paaser Afgiftserlægelsen, medens selve den beskattede Gjenstand umiddelbart bærer Bidnesbyrd om, at og hvorledes Afgiften er berigtiget, saaledes som det sker ved Stempelbestatningen.

Naar Anvendelsen af Stempler frembyder sig som den naturlige Opkrævningsmaade, maa selve Stempelbestatningsreglerne ogsaa frembyde sig som Regler, der naturlig kunne anvendes paa disse Forhold, og man vil herved opnaa Fjernelsen af den praktiske Ulempe, at Thinglæsningengebyrreglerne ere afvigende fra de Afgiftsregler, som gjælde de indirekte Afgifter, fra hvilke de hverken i Natur eller Forsaldstid ere lette at stille, nemlig de egentlige Stempelafgiftsregler og Overdragelsesafgifter, der siden Loven af 15. Mai 1868 ere bragte i nær Overensstemmelse med Stempelafgiften med Hensyn til Beregningsmaaden.

Den Omstændighed, at Thinglæsningengebyrernes Berettigelse for en Del ligger i den Privates Forpligtelse til Betaling af det Arbejde, Statsfunktionærer maa præstere for Varetagelsen af hans Interesser, medens Overdragelsesafgift og Stempelafgift ere almindelige indirekte Statter, lagte paa Omsætningen af faste Giendomme og andre Værdier, antages ikke at være tilstrækkelig Grund til at behandle Afgifter, der, som bemærket, tilbøielig falde ved samme Leiligheder, forskjelligt, — og da det under alle Omstændigheder er givet, at en Maalestok til en retfærdig Afpassning af det Væderlag, som skulde ydes for Statsmedsmændenes Virken for private Interesser, ikke kan findes med dette Arbejde som Udgangspunkt, synes de